

ТРУДІЖЬ

**Букреєв
Євген Борисович
(1890–1985)**

Заслужений лікар
України, доцент
кафедр госпітальної
та факультетської
терапії Національного
медичного університету
імені О.О. Богомольця

Дитинко, як же з терапією?

Євген Борисович Букреєв... Цей лікар був справжньою легендою медичного Києва. Діагностичний талант на тлі високої професійної освіченості й блискучої інтуїції інтерніста – все це слугувало дороговказом у терапевтичному ефекті. В своєму покликанні доцент Є. Букреєв був демократичним: вдало лікував і урядовців, і академіків, скажімо, Д. Мануїльського, О. Палладіна, О. Марзеєва, проте не відмовляв жодній людині... Незаможним пацієнтам часто потайки залишав гроші на ліки... Генетична гілка Євгена Борисовича вельми цікава – його батько, професор математики університету Св. Володимира, у 104 роки ще читав лекції. Та особистість лікаря засяяла певним новим світлом у часи сходження слави письменника й лікаря Михайла Булгакова. Адже Євген Букреєв – супутник юних років Майстра. Вони разом пішли до першого класу гімназії в Києві, а потім, 1909 року, знову зустрілися вже як студенти медичного факультету університету.

Тож спогади лікаря про майбутнього письменника згадуються у Булгаковіані.
– Над усе батько любив хворих, а тому до наукової кар'єри ставився досить байдуже, – розповідає донька славетного терапевта Наталія Євгенівна. Проте його дуже цінували корифеї внутрішньої медицини, зокрема, Ф.Г. Яновський й В.М. Іванов. У ставленні до оточення Євген Борисович був незалежним і сміливим. Ясна річ, багато читав, вільно володів французькою та німецькою, і це допомагало в його лікарській справі. Завжди індивідуальний і ретельний, Євген Букреєв був нагороджений орденом Леніна. Викладав ліберально, але на знаннях наполягав. Одного зі студентів, який гарно розповів про футбол, все ж таки змусив прийти на залік удруге, запитавши: «Дитинко, а як же з терапією?».

З початком війни родина евакуювалася до Фергани. Тут опинилася група науковців, які створили щось на зразок 4-го Московського медичного інституту, тож Євгена Борисовича запросили там викладати. А незабаром він став і консультантом шпиталів у цьому гостинному узбецькому місті. Вже в грудні сорок першого року поранені відчули цілющий вплив знань Київського ерудита.

Цим груднем ми й символізуємо світлу постать Євгена Букреєва, аби невеличким нарисом про нього завершити календар постатей 2008 року.

Юрій Віленський

Диабет и беременность. Практическое руководство для эндокринологов и акушеров-гинекологов. Н. Асатиани, Р. Курашвили, А. Папиташвили, М. Хелашвили, Е. Шелестова, Л. Цуцкиридзе. – Тбилиси, 2008. – 195 с.

В монографии рассмотрены особенности течения и исхода беременности при сахарном диабете, уделено внимание методологическим вопросам проведения скрининга гестационного диабета у беременных женщин, проведена классификация, описаны патогенетические механизмы, рассмотрены клинические аспекты течения и ведения гестационного и прегестационного диабета. Особое внимание уделяется тактике диабетологов и эндокринологов в период подготовки к беременности женщин с сахарным диабетом. Авторы опирались на методологические рекомендации, предложенные Европейской ассоциацией специалистов в области перинатальной медицины (Прага, 2006), а также на многочисленные опубликованные данные научных исследований и результаты собственных многолетних исследований.

Практическое руководство по ведению беременных пациенток с сахарным диабетом

Авторы обобщают и систематизируют полученный в последние десятилетия огромный массив научных знаний о метаболических процессах и их влиянии на внутриутробное развитие плода во время беременности, протекающей на фоне сахарного диабета. При этом, особый акцент делается на коррекцию метаболических нарушений, характерных для сахарного диабета и беременности.

Согласно статистическим данным, в европейских странах беременность, осложненная сахарным диабетом, составляет 3–5%. Это означает, что ежегодно из 5 млн рожаящих женщин у 150–250 тыс. беременность протекает на фоне сахарного диабета. Приведенные цифры красноречиво свидетельствуют об общественной важности медицинской проблемы, которой посвящена монография. Показательно, что авторы не делают попытку изолировать «диабет беременных» как самостоятельную нозологическую единицу, а рассматривают упомянутое сочетание как самый сложный вариант мониторинга сахарного диабета у женщин. На вопрос о том, кто должен осуществлять мониторинг беременных пациенток с сахарным диабетом – эндокринологи или акушер-гинеколог, авторы дают однозначный ответ: такой мониторинг следует проводить совместно или хотя бы в тесном контакте между этими специалистами.

Монография представляет значительный интерес не только для врачей-эндокринологов и акушеров-гинекологов, но и для широкого круга медицинских работников.

Б.Н. Маньковский, д. мед. н., профессор

